

Po szóste, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że nie został popełniony poważny i oczywisty błąd w związku z naruszeniem przez Komisję zasad dobrej administracji i starannego działania;

Po siódme, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że nie został popełniony poważny i oczywisty błąd w związku z naruszeniem przez Komisję podstawowej zasady swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 25 lutego 2022 r. – BM, NP/Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca

(Sprawa C-132/22)

(2022/C 207/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BM, NP

Strona przeciwna: Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 ust. 1 i 2 TFUE oraz art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 492/2011⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi takiemu jak przepis art. 1 ust. 655 ustawy nr 205/2017, zgodnie z którym dla celów udziału w postępowaniu dotyczącym wpisania na listy służące późniejszemu zawieraniu umów o nauczanie na czas nieokreślony i czas określony we włoskich instytucjach AFAM bierze się pod uwagę wyłącznie doświadczenie zawodowe zdobyte przez kandydatów w takich instytucjach krajowych, a nie również w instytucjach tego samego szczebla w innych państwach europejskich, zważywszy na szczególny cel rozpatrywanego postępowania, jakim jest zwalczanie zjawiska krajowej sytuacji niepewności zatrudnienia? W przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości nie uznał, że włoskie przepisy są sprzeczne in abstracto z ramami prawnymi Unii, czy środki przewidziane we włoskich przepisach można uznać za proporcjonalne in concreto do wspomnianego zamierzonego celu leżącego w interesie ogólnym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Francja) w dniu 1 marca 2022 r. – Association Avocats pour la défense des droits des étrangers (ADDE) i in./Ministre de l’Intérieur

(Sprawa C-143/22)

(2022/C 207/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Association Avocats pour la défense des droits des étrangers (ADDE), Association nationale d’assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE), Association de recherche, de communication et d’action pour l’accès aux traitements (ARCAT), Comité inter-mouvements auprès des évacués (CIMADE), Fédération des associations de solidarité avec tou-te-s les immigré-e-s (FASTI), Groupe d’information et de soutien des immigré.e.s (GISTI), Ligue des droits de l’homme (LDH), Le paria, Syndicat des avocats de France (SAF), SOS – Hépatites Fédération

Strona pozwana: Ministre de l’Intérieur